

говори, че Пръво-Юстиніанскіи архіепископъ трѣба да има такава власть въ подчинни-тѣ нему епархіи, каква-то има Римскіи тронъ надъ свои-тѣ (*καὶ ἐν ταῖς ὑποκειμέναις αὐτῷ ἐπαρχίαις τὸν τόπον ἐπέχειν τοῦ ἀποστολικοῦ Ρώμης θρόνου*¹⁰⁾).

Нъ и на тази наредба не бѣше рѣчено да вѣкува твърдѣ много. Около 100 годинъ слѣдъ смъртъ-та на Юстиніана, новоучреденно-то отъ него архіепископство трѣбаше совѣмъ да исчезне отъ лице-то на земля-та, и да исчезне заедно съ орѣдѣло-то си стадо, заедно съ съ църкви-тѣ, които се намирахъ подъ неино-то управленіе. Това се случи, зашто-то по онова врѣме отъ къмъ Дунава дотече новъ народенъ порой, който като потоци прѣдни-тѣ жители на епархіи-тѣ ѝ, насели ги съ нови племена, които не познавахъ Христова-та вѣра, бѣхъ още езичници. — Тѣ испогубихъ или изгонихъ и послѣдніи остатѣкъ отъ древни-тѣ жители на тѣзи области, развалихъ църкви-тѣ имъ, разсыпахъ до дѣно много градове, между които бѣ и *пръва Юстиніана*, гдѣ-то се намираше сѣдалище-то на Пръво-Юстиніанскіи архіепископъ. Тѣзи губители на Византійска-та власть на Балканскіи полуостровъ, разорители на прѣжни-тѣ му жители и на Юстиніанови-тѣ наредбы, тѣ бѣхъ наши-тѣ прадѣди, *Славено-Българе-шѣ*¹¹⁾. Отдавна, още отъ

¹⁰⁾ Novella CXXXI c. 3 — Юліанъ (Epit. novel. c. 508) превожда на латински тѣзи думи тѣй: eadem jura super eos habet, quae papa Romanus habet super episcopos sibi suppositus. Но има много католически писатели, които ги разбиратъ съвѣмъ на опакъ и искараватъ, че съ учрежданье-то на Пръво-Юстиніанско-то архіепископство папски-тѣ правдинъ на Балканскіи полуостровъ не сѣ се были прекъснали, зашто-то Пръво-Юстиніанскіи архіепископъ е былъ ужъ намѣстникъ папски! — Виж. Псячевича Historia Serviae p. 45. —

¹¹⁾ За политическо-то състояніе на Балканскіи полуостровъ въ това време и за пресѣлванье-то тамъ на наши-тѣ праотци, Славено Българе-тѣ вижъ въ списаніе-то: Погледъ врѣхъ происхожденіе-то на Българскіи народъ и начало-то на Българска-та исторія.